

16.10.2012

Kokousaika 16.10.2012 16:15 - 18:23

Kokouspaikka Kallion virastotalo Toinen linja 4 A, nh. 1

Läsnä

Jäsenet

Ingervo, Sirkku	puheenjohtaja
Valtonen, Olli	varapuheenjohtaja
Brettschneider, Gunvor	
Kajanoja, Jouko	
Mäki, Terhi	poistui 18:12, poissa: osa 343§-347§
Paavolainen, Sara	
Pelkonen, Jaana	
Tarkkanen, Jussi	
Valpas, Antti	
Vesikansa, Sanna	
Ruhala, Heidi	varajäsen
	poistui 18:03, poissa: osa 343§-347§

Muut

Bogomoloff, Harry	kaupunginhallituksen varaedustaja
	poistui 16:39, poissa: osa 337§-347§
Räty, Laura	apulaiskaupunginjohtaja
	poistui 17:49, poissa: osa 342§-347§
Voutilainen, Paavo	sosiaalijohtaja
Etholén-Rönnberg, Merja	vs. vanhuspalvelujohtaja
Hulkkonen, Helinä	aikuispalvelujohtaja
Järvenkallas, Satu	päivähoidon johtaja
Liljelund, Ulla	ruotsinkielisten sosiaalipalvelujen päällikkö
Lounatvuori, Sisko	vs. perhepalvelujohtaja
Nordman, Roger	henkilöstön edustaja
	poistui 17:49, saapui 18:01, poissa 342§
Rönkkö, Mauno	vs. hallinto- ja kehittämisjohtaja
Kopomaa-Weymarn, Mervi	vs. viestintäpäällikkö
Levänen, Anneli	hallintopäällikkö

16.10.2012

§	Asia	
335	Sosj/1	Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen sekä pöytäkirjan tarkastajien valinta
336	Sosj/2	Tämän kokouksen päätösten täytäntöönpano
337	1	Sosiaalilautakunnan lausunto kaupunginhallitukselle sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamistyöryhmän loppuraportista
338	Sosj/3	Sosiaalilautakunnan lausunto kaupunginhallitukselle ikäihmisten palveluasuntoja koskevasta valtuutettu Maija Anttilan ym. valtuustoaloitteesta
339	Phva/4	Sosiaalilautakunnan lausunto kaupunginhallitukselle Kotinummen leikkipuistorakennuksen peruskorjausta koskevasta valtuutettu Antti Vuorelan aloitteesta
340	Sosj/5	Sosiaalilautakunnan vastaus Siltämäki-Suutarila-Seura ry:n vetoomukseen
341	Sosj/6	Vaikeavammaisilta päivätoiminnan kuljetuksista perittävän maksun tarkistaminen
342	Sosj/7	Salassa pidettävä (JulkL 24 § 1 mom 25 k.)
343	Sosj/8	Toivolan oppilaskodin paikkaluvun muuttaminen
344	Sosj/9	Sosiaalilautakunnan seminaari 27.11.2012
345	Sosj/10	Ilmoitusasiat
346	Sosj/11	Kaupungin viranomaisten päätösten seuraaminen
347	Sosj/12	Kaupungin viranomaisten päätösten seuraaminen

§ 335

Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen sekä pöytäkirjan tarkastajien valinta

Päätös

Sosiaalilautakunta päätti todeta kokouksen lailliseksi ja päätösvaltaiseksi sekä valita jäsenet Jaana Pelkosen ja Jussi Tarkkasen tarkastamaan tämän kokouksen pöytäkirjan.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Päätösehdotus

Sosiaalilautakunta päättäneen todeta kokouksen lailliseksi ja päätösvaltaiseksi sekä valita jäsenet (varalla) ja (varalla) tarkastamaan tämän kokouksen pöytäkirjan.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

§ 336

Tämän kokouksen päätösten täytäntöönpano

Päätös

Sosiaalilautakunta päätti, että tämän kokouksen päätökset voidaan panna täytäntöön ennen kuin ne ovat saaneet lainvoiman, ellei erikseen toisin ole päätetty tai myöhemmin päätetä.

Esittelijä

sosiaalihohtaja
Paavo Voutilainen

Päätösehdotus

Sosiaalilautakunta päättäne, että tämän kokouksen päätökset voidaan panna täytäntöön ennen kuin ne ovat saaneet lainvoiman, ellei erikseen toisin ole päätetty tai myöhemmin päätetä.

Esittelijä

sosiaalihohtaja
Paavo Voutilainen

§ 337

**Sosiaalilautakunnan lausunto kaupunginhallitukselle
sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamistyöryhmän
loppuraportista**

HEL 2012-012411 T 03 00 00

Päätös

Sosiaalilautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle sosiaali- ja terveysministeriön sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamistyöryhmän loppuraportista seuraavan sisältöisen lausunnon.

Yleistä

Sosiaali- ja terveysministeriö on kirjeellään 11.9.2012 pyytänyt sosiaalihuollon uudistamistyöryhmän loppuraportista lausuntoa.

Sosiaali- ja terveysministeriö asetti työryhmän toimikaudeksi 1.5.2009–30.6.2012 valmistelevaan sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamista. Työryhmän tehtäväksi annettiin selvittää sosiaalihuoltoa koskevien lakien kokonaisrakenteen, soveltamisalan ja sisällön uudistamistarve, valmistella uudistamista koskevat keskeiset linjaukset ja laatia niiden perusteella esitys sosiaalihuollon lainsäädännön sisällön uudistamiseksi. Työryhmä ehdotti väliraportissaan uudistuksen jaksottamista kolmeen vaiheeseen: uuden sosiaalihuoltolain valmisteluun sekä sosiaalihuollon erityislainsäädännön ja rajapintojen tarkistamiseen. Uudistamistyön keskeisistä linjauksista sosiaalivirasto antoi lausuntonaan virastokirjeen kaupunginhallitukselle 13.1.2011. Lausunto on pöytäkirjan tämän asian liitteenä 1.

Loppuraportissa kuvataan pääpiirteittäin nykyinen lainsäädäntö, kansainväliset sopimukset ja esitetään nykytilan arviointi sekä todetaan esityksen keskeiset tavoitteet ja ehdotukset sekä näiden vaikutukset. Työryhmän loppuraportissa on ehdotus uudeksi sosiaalihuoltolaiksi perusteluineen ja esitykset sosiaalihuollon erityislakien kehittämisestä. Loppuraportissa on kolme eriävää mielipidettä.

Esityksen tavoitteet

Työryhmä on väliraportissaan esittänyt periaatteet ja keskeiset linjaukset, joiden tarkoituksena on ollut ohjata uudistuksen arvopohjaa ja lainsäädäntötyötä. Työryhmän nyt laatiman esityksen tavoitteet jäsentyvät pitkälti näiden periaatteiden ja linjausten pohjalta.

Uudella sosiaalihuoltolailla halutaan turvata eri väestö- ja ikäryhmien oikeutta riittäviin sosiaalipalveluihin, siirtää painopistettä ennaltaehkäisevään toimintaan ja varhaiseen tukeen sekä vahvistaa

16.10.2012

toimijoiden välistä yhteistyötä. Sosiaalihuollon lainsäädännön uudistusta pohtineen työryhmän mukaan uudella lailla siirrytään ongelmakeskeisestä näkökulmasta asiakkaiden voimavarojen vahvistamiseen ja arjen tukemiseen.

Tavoitteena on, että jatkossa sosiaalihuoltolaki ja yleiset sosiaalipalvelut, kuten lapsiperheitä tukevat varhaiset palvelut ja erilaiset suoriutumista tukevat palvelut, vastaavat vahvemmin ihmisten tarpeisiin. Erityislainsäädäntöä sovellettaisiin vasta silloin, kun yleislain mukaiset toimet eivät ole riittäviä, sopivia tai henkilön edun mukaisia.

Työryhmän esityksen mukaan kuntalaisten tuen tarpeet määrittäisivät sen, millaisissa tilanteissa sosiaalihuollon palveluja kunnassa järjestettäisiin. Tällaisia ovat esimerkiksi lapsen hyvinvointiin, toimintakykyyn, lähisuhde- ja perheväkivaltaan, äkillisiin kriisitilanteisiin, sosiaaliseen syrjäytymiseen ja asumiseen liittyvät tuen tarpeet.

Työryhmä korostaa tuen tarpeiden arviointia ja asiakkaan näkemysten huomioon ottamista tarpeisiin vastaavaa palvelukokonaisuutta suunniteltaessa. Yhdessä asiakkaan kanssa laadittavaan asiakassuunnitelmaan kirjattaisiin muun muassa asiakkaan tuen tarve, arvio palveluista ja tukitoimista sekä niistä asiakkaalle aiheutuvista kustannuksista, yhdessä asetetut tavoitteet, yhteistyötahot, suunnitelman seuranta sekä mahdolliset eriävät näkemykset. Jos kunta poikkeaisi palveluista päätettäessä asiakassuunnitelmasta, poikkeaminen tulisi perustella päätöksessä.

Työryhmän ehdotuksen mukaan kunnalla säilyisi yleinen järjestämisvastuu sosiaalihuoltolain mukaisissa palveluissa. Kunnan olisi arvioitava väestön tuen tarpeet ja varattava arvion perusteella riittävät määrärahat sosiaalihuoltoon. Laissa ei säädettäisi yksityiskohtaisesti siitä, miten palveluja tulisi järjestää, vaan kunnalla olisi mahdollisuus järjestää palveluja ja tukitoimia siten, että ne vastaavat kunnan asukkaiden tuen tarpeisiin. Palvelujen ja tukitoimien tulisi olla yhdenvertaisesti asukkaiden saatavissa ja saavutettavissa.

Lisäksi kunnan pitäisi laatia ja julkaista tiedot palvelujen järjestämisestä sekä myöntämisperusteista. Perusteet määrittäisivät, millä edellytyksillä kuntalaisilla olisi mahdollisuus saada sosiaalipalveluja ja muita tukitoimia. Perusteiden laadinnassa tulisi ottaa huomioon valtakunnallinen ohjaus, kuten laatusuositukset ja valvontaviranomaisten valvontaohjelmat.

Terveystenhuoltolain mukaan kuntien on seurattava ja edistettävä kuntalaistensa terveyttä ja hyvinvointia. Työryhmä esittää, että sosiaalihuoltolailla vahvistettaisiin edelleen hyvinvointivaikutusten huomioon ottamista, raportointia ja suunnittelua.

16.10.2012

Esityksen tavoitteena on myös vahvistaa ennaltaehkäisevien ja matalankynnyksen palvelujen saantia. Kunnan olisi huolehdittava siitä, että asukkaat saisivat riittävästi hyvinvointia tukevaa neuvontaa ja ohjausta. Kaikkein vaikeimmassa asemassa olevien asukkaiden neuvonnasta ja tukemisesta olisi huolehdittava sosiaalityön keinoin.

Sosiaalihuoltolain uudistaminen kuuluu isompaan sosiaali- ja terveydenhuollon lainsäädännön uudistamiskokonaisuuteen. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä säädetään erikseen ns. järjestämislaissa, jonka valmistelu jatkuu. Uuden sosiaalihuoltolain lisäksi tarkistetaan sosiaalihuollon erityislainsäädäntö sekä rajapintalait. Lisäksi selkeytetään vastuita sekä kehitetään yhteistyötä ja osaamista yhdessä muiden hallinnonalojen kanssa.

Sosiaalihuoltolain on tarkoitus tulla voimaan vaiheittain, aikaisintaan vuonna 2015.

Lakiehdotuksen sisältö

Sosiaalihuollon sisältöä koskeva lakiehdotus muodostuu 1) kuntalaisille suunnattavista sekä suunnittelu- ja raportointitasolla toteutettavista hyvinvointia edistävistä toimista, 2) yksilöiden ja perheiden tuen tarpeiden määrittelystä, 3) arkea tukevien yleisten sosiaalipalvelujen ja muiden sosiaalihuollon tukitoimien määrittelystä, 4) palvelutarpeen selvittämisen sekä palvelujen suunnittelun ja myöntämisen ohjauksesta sekä 5) yleisestä sosiaalihuollon ohjauksesta ja kehittämisestä.

Erityislainsäädännön tarkistamisessa kokonaisvaltaisimmat uudistukset kohdistuisivat perhehoito-, vammais- ja päihdehuolto-ohjaavaan lainsäädäntöön. Lisäksi parhaillaan on vireillä omaishoitoa sekä työelämäosallisuutta tukevan sääntelyn uudistaminen. Vähäisempiä tarkistuksia ehdotetaan lastensuojelulakiin sekä toimeentulotuesta ja sosiaalisesta luototuksesta annettuihin lakeihin. Lisäksi uusi sosiaalihuoltolaki ja valmisteilla oleva vanhuspalvelulaki tulisi sovittaa yhteen sekä arvioida lähisuhde- ja perheväkivaltaan liittyvien erityissäännösten tarvetta ja paikkaa. Rajapintojen osalta tarkistuksia esitetään niin sosiaali- ja terveysministeriön kuin muidenkin hallinnonalojen sääntelyyn. Sosiaali- ja terveysministeriön osalta keskeiset tarkistus- ja yhteensovitusarpeet olisivat sosiaalihuollon asiakaslaissa ja asiakasmaksulainsäädännössä sekä järjestämislain ja itsemääräämisoikeushankkeen valmistelussa.

Sosiaalilautakunnan kannanotot

Loppuraportin ja siihen sisältyvän lakiehdotuksen periaatteet ja linjaukset

Sosiaalilautakunta pitää sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamistyöryhmän loppuraporttiin sisältyvää luonnosta uudeksi sosiaalihuoltolaiksi pääosin kannatettavana.

Toiminnan painopisteen siirtäminen ennaltaehkäisevään toimintaan, varhaiseen tukeen ja hyvinvoinnin edistämiseen sekä siirtyminen ongelmakeskeisestä näkökulmasta asiakkaiden voimavarojen vahvistamiseen ja arjen tukemiseen ovat kannatettavia linjauksia.

Samoin sosiaalilautakunta pitää tärkeänä asiakkaiden tuen tarpeiden arviointia ja asiakkaiden näkemysten huomioon ottamista tarpeisiin vastaavaa palvelukokonaisuutta suunniteltaessa. Tätä tavoitetta vahvistaisi asiakassuunnitelma, jonka tarkoituksena olisi edistää suunnitelmallista työskentelyä ja asiakkaan kuulemistä sekä palvelukokonaisuuden vaikuttavuuden arviointia. Erityisen kannatettavana nähdään linjaus tuen saannin turvaamisesta ihmisten omissa arkiympäristöissä, siis siirtyminen palvelujen tarjonnassa laitostalasta avohoitopainotteiseen tarjontaan. Samoin pidetään hyvänä ehdotusta vastuutyöntekijän nimeämisestä heikoimmassa asemassa olevien asiakkaiden palvelujen ja tuen turvaamiseksi.

Lisäksi hyvänä pidetään sitä, että sosiaalihuolto nähdään kokonaisvaltaisen hyvinvointipolitiikan toteuttajana eikä pelkästään palveluina. Tässä mielessä on tärkeää mm. matalankynnyksen palvelujen saannin ja hyvinvointivaikutusten arvioinnin korostaminen sekä yhteistyön kehittäminen ja vastuiden selkeyttäminen muiden hallinnonalojen kanssa osana kokonaisvaltaista asiakaslähtöistä palvelujärjestelmää. Asiakaslähtöisyyden näkökulmasta kannatettavaa on myös se, että kunnan asukkailla kerätyillä näkemyksillä olisi oma panos hyvinvointiraportoinnissa.

Sosiaalilautakunta yhtyy lakiehdotuksen perusteluosassa esille tuotuun näkemykseen siitä, että sosiaalihuolto tulisi nähdä varhaista ja kevyempää tukea järjestettäessä myös sosiaalisena investointina, jonka avulla voidaan ehkäistä ongelmien kasautumista ja monimutkaistumista.

Sosiaalilautakunta pitää kannatettavana lakiehdotuksen perusteluosuudessa esitettyä asiakasmaksujärjestelmän kehittämistä siten, etteivät sosiaali- ja terveydenhuollon maksut muodostu esteiksi käyttää palveluja, ja että erityislainsäädännön mukaisesti määräytyvät asiakasmaksut yhdenmukaistuisivat. Tällä tavalla selkiytettäisiin esimerkiksi vanhusten ja vammaisten henkilöiden asemaa.

Perusteiden laadintaan, kustannuksiin ja resursseihin liittyviä näkökohtia

Lakiluonnoksen mukaan kukin kunta päättää itsenäisesti, minkälaisella palvelujärjestelmällä se vastaa laissa esitettyihin asiakkaiden tarpeisiin

ja mitkä ovat kunnassa palvelujen saamisen edellytykset. Lain 24 §:ssä todetaan, että perusteiden laadinnassa on otettava huomioon valtakunnallinen ohjaus. Esityksen perusteluosassa puolestaan todetaan, että järjestämislain valmistelun yhteydessä tultaneen arvioimaan myös sosiaali- ja terveydenhuollon ohjauksen kehittämistä. Sosiaalilautakunta haluaa tässä yhteydessä nostaa esille Helsingin ja pääkaupunkiseudun (metropolialueen) olosuhteista johtuvia erityiskysymyksiä liittyen palvelujen tarpeisiin ja niiden järjestämisvastuisiin (esimerkiksi maahanmuuttajat, asunnottomat, kerjäläiset, kiskonnan tapainen työsyryntä, paperittomat). Näitä erityiskysymyksiä ei ole lakiesityksessä millään tavoin korostettu. Sosiaalilautakunta pitää tärkeänä, että yleisesti ottaen kunta saisi aidon mahdollisuuden toiminnan suunnitteluun ja kehittämiseen paikalliset olosuhteet ja tarpeet huomioiden sekä voimavarojen kohdentamisen asiakkaiden parhaaksi ja että tältä osin valtakunnallisen ohjauksen rooli rajattaisiin tarkoin. Pääkaupunkiseutuun liittyvien erityiskysymysten osalta sosiaalilautakunta tähdentää, että ne tulisi ottaa huomioon myös valtakunnalliseen ohjaukseen sisältyvässä perusteiden laadinnassa erityiskysymyksinä ja myös ratkaista erityiskysymyksinä kunnan ja valtion välisessä kustannusten jaossa kuntia palkitsevilla tavoilla.

Lakiehdotuksesta ja sen perusteluista ei voi arvioida sitä, mitkä säännöksistä merkitsevät kunnille uusia tehtäviä tai nykyisten tehtävien laajentumista. Näin ollen myöskään kunnille aiheutuvia lisäkustannuksia ei voi arvioida. Siltä osin toimintojen kestävä rahoitus jää epävarmalle pohjalle. Sosiaalilautakunnan mielestä olisikin tärkeää, ettei kunnille säädettä tehtäviä, joita ne eivät käytännössä, esimerkiksi työntekijäresurssien puutteen vuoksi (vrt. sosiaalityöntekijäpula), voi toteuttaa. Muussa tapauksessa rajallisten resurssien välttämätön priorisointi jää vain kunnille, eikä lakien velvoitteita voida kaikissa tilanteissa täyttää. Säädetäessä uusia tehtäviä tulee valtion samalla osoittaa niihin tarvittava rahoitus.

Ennaltaehkäisevien ja varhaisen tuen palvelujen lisäämiseen tulee varata riittävät resurssit, jotta niiden oikea-aikainen toteutus ja volyymikasvu vähentäisivät korjaavan hoidon tarvetta.

Sosiaalihuollossa tehtävän ammatillisen työn määrittely

Sosiaalilautakunta haluaa kiinnittää huomiota raportissa esiin nousevaan sosiaalityön määrittelyä koskevaan epäselvyyteen. Säädöstekstin määritelmä sosiaalityöstä on sinänsä oikeansuuntainen, mutta perusteluosan täydentävät määrittelyt johtavat sosiaalihuollossa tehtävän ammatillisen työn, sosiaaliohjauksen, palveluohjauksen, hoivatyön ja sosiaalityön sekoittamiseen. Käytännön työn suunnittelun ja resurssien käytön kannalta sosiaalilautakunta pitää välttämättömänä, että kyseiset määrittelyt selkiytetään lain jatkotyössä.

Sosiaalihuollon tutkimus, koulutus ja kehittäminen

Sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamistyöryhmän väliraportin mukaan yksi keskeisiä lainsäädäntöä ohjaavia linjauksia oli ”vankka tietoperusta”, tarkoittaen sitä, että sosiaalihuollon järjestäminen, toiminnan kehittäminen ja valvonta edellyttävät yhä parempaa tietoperustaa. Väliraportissa todetaan edelleen, että sosiaalihuollon järjestämisessä ja kehittämisessä on tutkimustiedon lisäksi hyödynnettävä myös asiakkailta saatavaa palautetta sekä kokemusasiantuntijuutta, ja että paikallisten asiakaspalautejärjestelmien rinnalle tarvitaan valtakunnallista vertailutietoa.

Lakiehdotukseen on kuitenkin päädytty sisällyttämään vain yleisiä sosiaalihuollon ohjausta ja kehittämistä koskevia säännösehdotuksia sekä loppuraportissa lueteltuja näkökohtia, joita esitetään huomiotavaksi sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistä koskevia säädöksiä valmisteltaessa.

Sosiaalilautakunta esittää, että sosiaalihuoltolakiin otetaan uusi luku ”Sosiaalihuollon kehittäminen, koulutus ja tutkimus”, joka sisältää sosiaalihuollon perinnettä kunnioittavat ja sosiaali- ja terveydenhuollon integraation edellyttämät pykälät.

Sosiaalityön pätevyitysmiskoulutusta on harkittava lisättäväksi työkokemusta omaaville AMK-sosionomeille ja muille soveltuvien alojen maistereille.

Yhteistyö

Esityksessä on korostettu yhteistyön merkitystä kunnan hyvinvoinnin edistämisessä sekä palvelujen ja tukitoimien järjestämisessä tuen tarpeisiin vastaamiseksi. Yhteistyön kehittämisellä ja vahvistamisella sekä vastuiden selkiyttämällä tavoitellaan sosiaalihuollon ydintehtävien vahvistumista.

Hyvinvoinnin edistämisen kokonaisuuteen kuuluu myös yhteistyö varhaiskasvatuksen kanssa. Sosiaali- ja terveydenhuollon sekä varhaiskasvatuksen lainsäädäntöjä uudistettaessa tulee ottaa huomioon varhaiskasvatuksen tiivis yhteistyö sosiaali- ja terveydenhuollon kanssa.

Sosiaalilautakunta korostaa käsityksensä sitä, että yhteistyötä ei kuitenkaan saada toimivaksi sosiaalihuollon parissa työskentelevien tahojen yksipuolisella toiminnalla, vaan siihen tarvitaan toisten osapuolten aktiivinen panostus. Sosiaalinen oikeudenmukaisuus eettisenä periaatteena tulisi saada entistä painavammin mukaan kaikkien julkisten palvelujen ja sektoreiden toimintaan. Kun sosiaalinen

näkökulma pääsee toden teolla vaikuttamaan riittävästi muiden sektoreiden toimintaan, myös sosiaalihuoltolain vaikuttavuus paranee.

Käsittely

Merkittiin, että esittelijä lisäsi lausuntoehdotuksen Perusteiden laadintaan, kustannuksiin ja resursseihin liittyviä näkökohtia -nimisen luvun viimeisen kappaleen loppuun seuraavan uuden virkkeen: "Säädettäessä uusia tehtäviä tulee valtion samalla osoittaa niihin tarvittava rahoitus."

Merkittiin edelleen, että esittelijä lisäsi saman luvun uudeksi viimeiseksi kappaleeksi seuraavan tekstin: "Ennaltaehkäisevien ja varhaisen tuen palvelujen lisäämiseen tulee varata riittävät resurssit, jotta niiden oikea-aikainen toteutus ja volyymikasvu vähentäisivät korjaavan hoidon tarvetta."

Vastaehdotus:

Sirkku Ingervo: Lisätään lausuntoehdotuksen Sosiaalihuollon tutkimus, koulutus ja kehittäminen -nimisen luvun loppuun seuraava uusi kappale: "Sosiaalityön pätevyitymiskoulutusta on harkittava lisättäväksi työkokemusta omaaville AMK-sosionomeille ja muille soveltuvien alojen maistereille."

Kannattaja: Sanna Vesikansa

1 äänestys

JAA-ehdotus: Esityksen mukaan

Ei-ehdotus: Lisätään lausuntoehdotuksen Sosiaalihuollon tutkimus, koulutus ja kehittäminen -nimisen luvun loppuun seuraava uusi kappale: "Sosiaalityön pätevyitymiskoulutusta on harkittava lisättäväksi työkokemusta omaaville AMK-sosionomeille ja muille soveltuvien alojen maistereille."

Jaa-äännet: 4

Terhi Mäki, Sara Paavolainen, Heidi Ruhala, Olli Valtonen

Ei-äännet: 6

Gunvor Brettschneider, Sirkku Ingervo, Jouko Kajanoja, Jussi Tarkkanen, Antti Valpas, Sanna Vesikansa

Tyhjä: 1

Jaana Pelkonen

Sirkku Ingervon vastaehdotus voitti esittelijän ehdotuksen äänin 6-4, 1 tyhjä.

Esittelijä

aikuispalvelujohtaja

16.10.2012

Helinä Hulkkonen

Lisätiedot

Timo Hakala, johtava kehittämiskonsultti, puhelin: 310 62404

timo.hakala(a)hel.fi

Leila Palviainen, sosiaalisen ja taloudellisen tuen päällikkö, puhelin: 310 58283

leila.palviainen(a)hel.fi

Liitteet

- 1 Sosiaaliviraston lausunto 13.1.2011
- 2 STMn lausuntopyyntö lainsäädännön uudistamistyöryhmän loppuraportista
- 3 Sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamistyöryhmän loppuraportti
- 4 Julkaisutiedote sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamistyöryhmän loppuraportista

Otteet

Ote
Kaupunginhallitus

Otteen liitteet
Liite 1
Liite 2
Liite 3

Päätösehdotus

Sosiaalilautakunta päättäneen antaa kaupunginhallitukselle sosiaali- ja terveysministeriön sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamistyöryhmän loppuraportista seuraavan sisältöisen lausunnon.

Yleistä

Sosiaali- ja terveysministeriö on kirjeellään 11.9.2012 pyytänyt sosiaalihuollon uudistamistyöryhmän loppuraportista lausuntoa.

Sosiaali- ja terveysministeriö asetti työryhmän toimikaudeksi 1.5.2009–30.6.2012 valmistelemaan sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamista. Työryhmän tehtäväksi annettiin selvittää sosiaalihuoltoa koskevien lakien kokonaisrakenteen, soveltamisalan ja sisällön uudistamistarve, valmistella uudistamista koskevat keskeiset linjaukset ja laatia niiden perusteella esitys sosiaalihuollon lainsäädännön sisällön uudistamiseksi. Työryhmä ehdotti väliraportissaan uudistuksen jaksottamista kolmeen vaiheeseen: uuden sosiaalihuoltolain valmisteluun sekä sosiaalihuollon erityislainsäädännön ja rajapintojen tarkistamiseen. Uudistamistyön keskeisistä linjauksista sosiaalivirasto antoi lausuntonaan virastokirjeen kaupunginhallitukselle 13.1.2011. Lausunto on esityslistan tämän asian liitteenä 1.

Loppuraportissa kuvataan pääpiirteittäin nykyinen lainsäädäntö, kansainväliset sopimukset ja esitetään nykytilan arviointi sekä todetaan esityksen keskeiset tavoitteet ja ehdotukset sekä näiden vaikutukset.

Työryhmän loppuraportissa on ehdotus uudeksi sosiaalihuoltolaiksi perusteluineen ja esitykset sosiaalihuollon erityislakien kehittämisestä. Loppuraportissa on kolme eriävää mielipidettä.

Esityksen tavoitteet

Työryhmä on väliraportissaan esittänyt periaatteet ja keskeiset linjaukset, joiden tarkoituksena on ollut ohjata uudistuksen arvopohjaa ja lainsäädäntötyötä. Työryhmän nyt laatiman esityksen tavoitteet jäsentyvät pitkälti näiden periaatteiden ja linjausten pohjalta.

Uudella sosiaalihuoltolailla halutaan turvata eri väestö- ja ikäryhmien oikeutta riittäviin sosiaalipalveluihin, siirtää painopistettä ennaltaehkäisevään toimintaan ja varhaiseen tukeen sekä vahvistaa toimijoiden välistä yhteistyötä. Sosiaalihuollon lainsäädännön uudistusta pohtineen työryhmän mukaan uudella lailla siirrytään ongelmakeskeisestä näkökulmasta asiakkaiden voimavarojen vahvistamiseen ja arjen tukemiseen.

Tavoitteena on, että jatkossa sosiaalihuoltolaki ja yleiset sosiaalipalvelut, kuten lapsiperheitä tukevat varhaiset palvelut ja erilaiset suoriutumista tukevat palvelut, vastaavat vahvemmin ihmisten tarpeisiin. Erityislainsäädäntöä sovellettaisiin vasta silloin, kun yleislain mukaiset toimet eivät ole riittäviä, sopivia tai henkilön edun mukaisia.

Työryhmän esityksen mukaan kuntalaisten tuen tarpeet määrittäisivät sen, millaisissa tilanteissa sosiaalihuollon palveluja kunnassa järjestettäisiin. Tällaisia ovat esimerkiksi lapsen hyvinvointiin, toimintakykyyn, lähisuhde- ja perheväkivaltaan, äkillisiin kriisitilanteisiin, sosiaaliseen syrjäytymiseen ja asumiseen liittyvät tuen tarpeet.

Työryhmä korostaa tuen tarpeiden arviointia ja asiakkaan näkemysten huomioon ottamista tarpeisiin vastaavaa palvelukokonaisuutta suunniteltaessa. Yhdessä asiakkaan kanssa laadittavaan asiakassuunnitelmaan kirjattaisiin muun muassa asiakkaan tuen tarve, arvio palveluista ja tukitoimista sekä niistä asiakkaalle aiheutuvista kustannuksista, yhdessä asetetut tavoitteet, yhteistyötahot, suunnitelman seuranta sekä mahdolliset eriävät näkemykset. Jos kunta poikkeaisi palveluista päätettäessä asiakassuunnitelmasta, poikkeaminen tulisi perustella päätöksessä.

Työryhmän ehdotuksen mukaan kunnalla säilyisi yleinen järjestämisvastuu sosiaalihuoltolain mukaisissa palveluissa. Kunnan olisi arvioitava väestön tuen tarpeet ja varattava arvion perusteella riittävät määrärahat sosiaalihuoltoon. Laissa ei säädettäisi yksityiskohtaisesti siitä, miten palveluja tulisi järjestää, vaan kunnalla olisi mahdollisuus järjestää palveluja ja tukitoimia siten, että ne vastaavat kunnan

asukkaiden tuen tarpeisiin. Palvelujen ja tukitoimien tulisi olla yhdenvertaisesti asukkaiden saatavissa ja saavutettavissa.

Lisäksi kunnan pitäisi laatia ja julkaista tiedot palvelujen järjestämisestä sekä myöntämisperusteista. Perusteet määrittäisivät, millä edellytyksillä kuntalaisilla olisi mahdollisuus saada sosiaalipalveluja ja muita tukitoimia. Perusteiden laadinnassa tulisi ottaa huomioon valtakunnallinen ohjaus, kuten laatusuositukset ja valvontaviranomaisten valvontaohjelmat.

Terveys- ja huoltolain mukaan kuntien on seurattava ja edistettävä kuntalaistensa terveyttä ja hyvinvointia. Työryhmä esittää, että sosiaali- ja huoltolain vahvistettuihin edelleen hyvinvointivaikutusten huomioon ottamista, raportointia ja suunnittelua.

Esityksen tavoitteena on myös vahvistaa ennaltaehkäisevien ja matalankynnyksen palvelujen saantia. Kunnan olisi huolehdittava siitä, että asukkaat saisivat riittävästi hyvinvointia tukevaa neuvontaa ja ohjausta. Kaikkein vaikeimmassa asemassa olevien asukkaiden neuvonnasta ja tukemisesta olisi huolehdittava sosiaalityön keinoin.

Sosiaalihuoltolain uudistaminen kuuluu isompaan sosiaali- ja terveydenhuollon lainsäädännön uudistamiskokonaisuuteen. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä säädetään erikseen ns. järjestämislaissa, jonka valmistelu jatkuu. Uuden sosiaalihuoltolain lisäksi tarkistetaan sosiaalihuollon erityislainsäädäntö sekä rajapintalait. Lisäksi selkeytetään vastuita sekä kehitetään yhteistyötä ja osaamista yhdessä muiden hallinnonalojen kanssa.

Sosiaalihuoltolain on tarkoitus tulla voimaan vaiheittain, aikaisintaan vuonna 2015.

Lakiehdotuksen sisältö

Sosiaalihuollon sisältöä koskeva lakiehdotus muodostuu 1) kuntalaisille suunnattavista sekä suunnittelu- ja raportointitasolla toteutettavista hyvinvointia edistävistä toimista, 2) yksilöiden ja perheiden tuen tarpeiden määrittelystä, 3) arkea tukevien yleisten sosiaalipalvelujen ja muiden sosiaalihuollon tukitoimien määrittelystä, 4) palvelutarpeen selvittämisen sekä palvelujen suunnittelun ja myöntämisen ohjauksesta sekä 5) yleisestä sosiaalihuollon ohjauksesta ja kehittämisestä.

Erityislainsäädännön tarkistamisessa kokonaisvaltaisimmat uudistukset kohdistuisivat perhehoito-, vammais- ja päihdehuolto-ohjaavaan lainsäädäntöön. Lisäksi parhaillaan on vireillä omaishoitoa sekä työelämäosallisuutta tukevan sääntelyn uudistaminen. Vähäisempiä tarkistuksia ehdotetaan lastensuojelulakiin sekä toimeentulotuesta ja sosiaalisesta luototuksesta annettuihin lakeihin. Lisäksi uusi

sosiaalihuoltolaki ja valmisteilla oleva vanhuspalvelulaki tulisi sovittaa yhteen sekä arvioida lähisuhde- ja perheväkivaltaan liittyvien erityissäännösten tarvetta ja paikkaa. Rajapintojen osalta tarkistuksia esitetään niin sosiaali- ja terveysministeriön kuin muidenkin hallinnonalojen sääntelyyn. Sosiaali- ja terveysministeriön osalta keskeiset tarkistus- ja yhteensovitustarpeet olisivat sosiaalihuollon asiakaslaissa ja asiakasmaksulainsäädännössä sekä järjestämislain ja itsemääräämisoikeushankkeen valmistelussa.

Sosiaalilautakunnan kannanotot

Loppuraportin ja siihen sisältyvän lakiehdotuksen periaatteet ja linjaukset

Sosiaalilautakunta pitää sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamistyöryhmän loppuraporttiin sisältyvää luonnosta uudeksi sosiaalihuoltolaiksi pääosin kannatettavana.

Toiminnan painopisteen siirtäminen ennaltaehkäisevään toimintaan, varhaiseen tukeen ja hyvinvoinnin edistämiseen sekä siirtyminen ongelmakeskeisestä näkökulmasta asiakkaiden voimavarojen vahvistamiseen ja arjen tukemiseen ovat kannatettavia linjauksia.

Samoin sosiaalilautakunta pitää tärkeänä asiakkaiden tuen tarpeiden arviointia ja asiakkaiden näkemysten huomioon ottamista tarpeisiin vastaavaa palvelukokonaisuutta suunniteltaessa. Tätä tavoitetta vahvistaisi asiakassuunnitelma, jonka tarkoituksena olisi edistää suunnitelmallista työskentelyä ja asiakkaan kuulemistä sekä palvelukokonaisuuden vaikuttavuuden arviointia. Erityisen kannatettavana nähdään linjaus tuen saannin turvaamisesta ihmisten omissa arkiympäristöissä, siis siirtyminen palvelujen tarjonnassa laitosvaltaisesta avohoitopainotteiseen tarjontaan. Samoin pidetään hyvänä ehdotusta vastuutyöntekijän nimeämisestä heikoimmassa asemassa olevien asiakkaiden palvelujen ja tuen turvaamiseksi.

Lisäksi hyvänä pidetään sitä, että sosiaalihuolto nähdään kokonaisvaltaisen hyvinvointipolitiikan toteuttajana eikä pelkästään palveluina. Tässä mielessä on tärkeää mm. matalankynnyksen palvelujen saannin ja hyvinvointivaikutusten arvioinnin korostaminen sekä yhteistyön kehittäminen ja vastuiden selkeyttäminen muiden hallinnonalojen kanssa osana kokonaisvaltaista asiakaslähtöistä palvelujärjestelmää. Asiakaslähtöisyyden näkökulmasta kannatettavaa on myös se, että kunnan asukkailta kerätyillä näkemyksillä olisi oma panos hyvinvointiraportoinnissa.

Sosiaalilautakunta yhtyy lakiehdotuksen perusteluosassa esille tuotuun näkemykseen siitä, että sosiaalihuolto tulisi nähdä varhaista ja kevyempää tukea järjestettäessä myös sosiaalisena investointina,

jonka avulla voidaan ehkäistä ongelmien kasautumista ja monimutkaistumista.

Sosiaalilautakunta pitää kannatettavana lakiehdotuksen perusteluosuudessa esitettyä asiakasmaksujärjestelmän kehittämistä siten, etteivät sosiaali- ja terveydenhuollon maksut muodostu esteiksi käyttää palveluja, ja että erityislainsäädännön mukaisesti määräytyvät asiakasmaksut yhdenmukaistuisivat. Tällä tavalla selkiytettäisiin esimerkiksi vanhusten ja vammaisten henkilöiden asemaa.

Perusteiden laadintaan, kustannuksiin ja resursseihin liittyviä näkökohtia

Lakiluonnoksen mukaan kukin kunta päättää itsenäisesti, minkälaisella palvelujärjestelmällä se vastaa laissa esitettyihin asiakkaiden tarpeisiin ja mitkä ovat kunnassa palvelujen saamisen edellytykset. Lain 24 §:ssä todetaan, että perusteiden laadinnassa on otettava huomioon valtakunnallinen ohjaus. Esityksen perusteluosassa puolestaan todetaan, että järjestämislain valmistelun yhteydessä tultaneen arvioimaan myös sosiaali- ja terveydenhuollon ohjauksen kehittämistä. Sosiaalilautakunta haluaa tässä yhteydessä nostaa esille Helsingin ja pääkaupunkiseudun (metropolialueen) olosuhteista johtuvia erityiskysymyksiä liittyen palvelujen tarpeisiin ja niiden järjestämisvastuisiin (esimerkiksi maahanmuuttajat, asunnottomat, kerjäläiset, kiskonnan tapainen työsyRJintä, paperittomat). Näitä erityiskysymyksiä ei ole lakiesityksessä millään tavoin korostettu. Sosiaalilautakunta pitää tärkeänä, että yleisesti ottaen kunta saisi aidon mahdollisuuden toiminnan suunnitteluun ja kehittämiseen paikalliset olosuhteet ja tarpeet huomioiden sekä voimavarojen kohdentamisen asiakkaiden parhaaksi ja että tältä osin valtakunnallisen ohjauksen rooli rajattaisiin tarkoin. Pääkaupunkiseutuun liittyvien erityiskysymysten osalta sosiaalilautakunta tähdentää, että ne tulisi ottaa huomioon myös valtakunnalliseen ohjaukseen sisältyvässä perusteiden laadinnassa erityiskysymyksinä ja myös ratkaista erityiskysymyksinä kunnan ja valtion välisessä kustannusten jaossa kuntia palkitsevilla tavoilla.

Lakiehdotuksesta ja sen perusteluista ei voi arvioida sitä, mitkä säännöksistä merkitsevät kunnille uusia tehtäviä tai nykyisten tehtävien laajentumista. Näin ollen myöskään kunnille aiheutuvia lisäkustannuksia ei voi arvioida. Siltä osin toimintojen kestävä rahoitus jää epävarmalle pohjalle. Sosiaalilautakunnan mielestä olisikin tärkeää, ettei kunnille säädetä tehtäviä, joita ne eivät käytännössä, esimerkiksi työntekijäresurssien puutteen vuoksi (vrt. sosiaalityöntekijäpula), voi toteuttaa. Muussa tapauksessa rajallisten resurssien välttämätön priorisointi jää vain kunnille, eikä lakien velvoitteita voida kaikissa tilanteissa täyttää.

Sosiaalihuollossa tehtävän ammatillisen työn määrittely

Sosiaalilautakunta haluaa kiinnittää huomiota raportissa esiin nousevaan sosiaalityön määrittelyä koskevaan epäselvyyteen. Säädöstekstin määritelmä sosiaalityöstä on sinänsä oikeansuuntainen, mutta perusteluosan täydentävät määrittelyt johtavat sosiaalihuollossa tehtävän ammatillisen työn, sosiaaliohjauksen, palveluohjauksen, hoivatyön ja sosiaalityön sekoittamiseen. Käytännön työn suunnittelun ja resurssien käytön kannalta sosiaalilautakunta pitää välttämättömänä, että kyseiset määrittelyt selkiytetään lain jatkotyössä.

Sosiaalihuollon tutkimus, koulutus ja kehittäminen

Sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamistyöryhmän väliraportin mukaan yksi keskeisiä lainsäädäntöä ohjaavia linjauksia oli ”vankka tietoperusta”, tarkoittaen sitä, että sosiaalihuollon järjestäminen, toiminnan kehittäminen ja valvonta edellyttävät yhä parempaa tietoperustaa. Väliraportissa todetaan edelleen, että sosiaalihuollon järjestämisessä ja kehittämisessä on tutkimustiedon lisäksi hyödynnettävä myös asiakkailta saatavaa palautetta sekä kokemusasiantuntijuutta, ja että paikallisten asiakaspalautejärjestelmien rinnalle tarvitaan valtakunnallista vertailutietoa.

Lakiehdotukseen on kuitenkin päädytty sisällyttämään vain yleisiä sosiaalihuollon ohjausta ja kehittämistä koskevia säännösehdotuksia sekä loppuraportissa lueteltuja näkökohtia, joita esitetään huomiotavaksi sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämistä koskevia säädöksiä valmisteltaessa.

Sosiaalilautakunta esittää, että sosiaalihuoltolakiin otetaan uusi luku ”Sosiaalihuollon kehittäminen, koulutus ja tutkimus”, joka sisältää sosiaalihuollon perinnettä kunnioittavat ja sosiaali- ja terveydenhuollon integraation edellyttämät pykälät.

Yhteistyö

Esityksessä on korostettu yhteistyön merkitystä kunnan hyvinvoinnin edistämisessä sekä palvelujen ja tukitoimien järjestämisessä tuen tarpeisiin vastaamiseksi. Yhteistyön kehittämisellä ja vahvistamisella sekä vastuiden selkiyttämällä tavoitellaan sosiaalihuollon ydintehtävien vahvistumista.

Hyvinvoinnin edistämisen kokonaisuuteen kuuluu myös yhteistyö varhaiskasvatuksen kanssa. Sosiaali- ja terveydenhuollon sekä varhaiskasvatuksen lainsäädäntöjä uudistettaessa tulee ottaa huomioon varhaiskasvatuksen tiivis yhteistyö sosiaali- ja terveydenhuollon kanssa.

16.10.2012

Sosiaalilautakunta korostaa käsityksensä sitä, että yhteistyötä ei kuitenkaan saada toimivaksi sosiaalihuollon parissa työskentelevien tahojen yksipuolisella toiminnalla, vaan siihen tarvitaan toisten osapuolten aktiivinen panostus. Sosiaalinen oikeudenmukaisuus eettisenä periaatteena tulisi saada entistä painavammin mukaan kaikkien julkisten palvelujen ja sektoreiden toimintaan. Kun sosiaalinen näkökulma pääsee toden teolla vaikuttamaan riittävästi muiden sektoreiden toimintaan, myös sosiaalihuoltolain vaikuttavuus paranee.

Esittelijä

Hallintokeskus on pyytänyt sosiaalilautakunnan lausuntoa kaupunginhallitukselle 18.10.2012 mennessä sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamistyöryhmän loppuraportista.

Esittelijä

aikuispalvelujohtaja
Helinä Hulkkonen

Lisätiedot

Timo Hakala, johtava kehittämiskonsultti, puhelin: 310 62404
timo.hakala(a)hel.fi

Leila Palviainen, sosiaalisen ja taloudellisen tuen päällikkö, puhelin: 310 58283
leila.palviainen(a)hel.fi

Liitteet

- 1 Sosiaaliviraston lausunto 13.1.2011
- 2 STMn lausuntopyyntö lainsäädännön uudistamistyöryhmän loppuraportista
- 3 Sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamistyöryhmän loppuraportti
- 4 Julkaisutiedote sosiaalihuollon lainsäädännön uudistamistyöryhmän loppuraportista

Otteet

Ote
Kaupunginhallitus

Otteen liitteet

Liite 1
Liite 2
Liite 3

§ 338

Sosiaalilautakunnan lausunto kaupunginhallitukselle ikäihmisten palveluasuntoja koskevasta valtuutettu Maija Anttilan ym. valtuustoaloitteesta

HEL 2012-008638 T 00 00 03

Päätös

Sosiaalilautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon.

Helsingissä on kehitetty monipuolisen vanhustenkeskuksen konseptia yhdessä terveystoimen kanssa vuodesta 2008 alkaen Riistavuoren vanhustenkeskuksessa, ja verkostomainen toimintamalli on laajentumassa koko kaupungin kattavaksi. Tällä hetkellä myös Kontulan ja Töölön vanhustenkeskukset toimivat samoin periaattein. Palvelujen tuottamismallissa tavoitellaan alueellista tasapainoa ja otetaan huomioon alueiden erilaiset vanhusväestön rakenteet ja tarpeet. Monipuolinen vanhustenkeskus on kaupungin selkeästi johtama tietyn alueen vanhusväestölle palveluja ja toimintamahdollisuuksia tuottava verkostokokonaisuus, jossa oman palvelutuotannon lisäksi voidaan hyödyntää alueen kolmannen sektorin toimijoita ja yrityksiä. Vanhusten palvelut tuottavat monipuolisia, ennaltaehkäiseviä ja kuntoutumista edistäviä palveluja, hoitoa ja hoivaa. Nämä palvelut kattavat sosiaali- ja lähityön, palvelukeskustoiminnan, ympärivuorokautisen hoidon ja hoivan, kaikki yhdessä alueellisessa kokonaisuudessa ja verkostomaisina toisiaan tukevinä toimintoina. Alueilla voi olla erilaista asumista kuten palveluasumista ja senioriasumista, jotka voivat tukeutua vanhustenkeskuksen palveluvalikoimaan ja yhteistyöverkostoon.

Palveluasuminen on tarkoitettu paljon apua tarvitseville vanhuksille, jotka puutteellisen toimintakyvyn vuoksi tarvitsevat jatkuvaa apua ja tukea omatoimisen asumisen mahdollistamiseksi. Vanhusten palveluasumisessa tavoitteena on toimintakyvyltään heikentyneiden ja jatkuvasti apua ja tukea tarvitsevien vanhusten itsenäisen asumisen ja oman elämäntyylin sekä itsemääräämisoikeuden säilyttäminen mahdollisimman kauan. Palveluasuminen on asumismuoto, jossa palvelujen tuottaja tarjoaa asiakkaille palvelukokonaisuuden, johon kuuluu vakituisen oman asunnon lisäksi jokapäiväiseen selviytymiseen liittyviä palveluja.

Senioriasunnoilla tarkoitetaan ikääntyville kohdennettuja vuokra- tai omistusasuntoja, joissa asukkaille on asetettu yhtiöjärjestyksessä ja/tai tontinvuokrasopimuksessa ikärajavaatimus (usein yli 55–65 vuotta). Asuntojen tulee olla turvallisia, toimivia, esteettömiä ja muunneltavia

sekä sijoittua yhdyskuntarakenteessa keskeisille paikoille palvelujen äärelle. Senioriasunnot voivat sijaita samassa talossa tai hajautetummin tavallisten talojen ensimmäisissä kerroksissa tai hissikerrostaloissa. Hoivan ja hoidolliset palvelut senioriasumiseen tarjoaa yksityinen tai kunnallinen kotihoito.

Helsingissä oli vuoden 2011 lopussa sosiaali- ja terveysministeriön (STM:n) ikäihmisten hoivan laatusuosituksen mukaisesti lukuihin verrattuna riittävästi vanhuksille tarkoitettua palveluasumista. Palveluasumisen peittävyys Helsingissä oli 5,9 % yli 75-vuotiaiden väestöön suhteutettuna ja laitoshoidon peittävyys oli 3,9 %. Asiakaspaikkoja palveluasumisessa oli 2679, joista oman tuotannon paikkoja 1482 ja ostopalvelupaikkoja 1197.

Nykyisen palveluverkon muuntaminen muistisairaille tarkoitetuksi ryhmäkotiasumiseksi ja laitoshoidon rakenteen muuntaminen palveluasumiseksi ovat ensisijaisia lähitulevaisuuden haasteita vanhusväestön palveluasumisen järjestämisessä. Kaupungin tuottama ikääntyneille suunnattu asuminen (ns. senioriasuminen) kuuluu asuntotuotannon piiriin. Sosiaaliviraston vanhusten palvelujen strateginen painopiste ikääntyneiden hoivan ja palveluasumisen järjestämisessä on ympärivuorokautisessa asumisessa, johon olennaisesti liittyy muistisairaille suunnattu hoiva ja hoito.

Kaupungin talous- ja suunnittelukeskuksen julkaisemassa Laadukkaan asumisen Helsinki, Maankäytön ja asumisen ohjelmassa on linjattu koko kaupungin asuntotuotannon kehittämistavoitteet ja siinä on arvioitu myös senioriasumisen tuotantotavoitteita. (Julkaisu löytyy kaupungin sivuilta www.hel.fi > Talous- ja suunnittelukeskus > Julkaisut). Sosiaalilautakunnan näkemyksen mukaan ohjelmaan sisältyvä senioriasuminen ja tuotantotavoitteet on merkittävä tulevaisuuden linjaus väestön ikääntyessä. Pidemmällä aikavälillä koko uudistuotanto on tarpeen rakentaa elämänkaaren mukaan muutuvaan asumiseen, jolle asetetaan laatumormit ja luokittelu. Tässä kehityksessä senioriasuminen on tärkeä välivaihe. Järjestöjen ja yksityisten rooli palvelujen järjestäjinä ja uusien palvelumallien kehittäjinä on merkittävä ja ne tarjoavat lisää vaihtoehtoja. Senioriasuntojen tarjonnan on hyvä suuntautua Helsingissä niille alueille, joilla vanhusväestö tulevaisuudessa kasvaa voimakkaimmin tai joilla alueen olemassa oleva rakennuskanta ei tue vanhusväestön kotona asumista. Uudenlaisten palvelukokonaisuuksien muodostumiseksi sosiaalilautakunta pitää tärkeänä kytkeä senioriasuminen monipuolisten vanhustenkeskusten kehittämiseen ja alueelliseen yhteyteen. Tavoitteena on varmistaa, että yksityisen senioriasumisen valinneet ikäihmiset voivat mahdollisimman pitkään asua valitsemassaan asumismuodossa. Rakennuttajilta edellytetään, että senioriasunnot ovat rakenteiltaan ja järjestelyiltään sellaisia, että niistä

16.10.2012

on mahdollisimman vähän tarvetta siirtyä kaupungin järjestämään ympärivuorokautiseen hoitoon.

Kaupunki ei varsinaisesti itse rakenna palveluasuntoja senioreille vaan tuotanto on markkinavetoista. Viime vuosina senioriasuntojen tuotanto ja tonttien kysyntä on ollut hyvin vilkasta. Tällä hetkellä Helsingissä on vapailla markkinoilla tarjolla eri toimijoiden senioriasumista yli 2500 asunnon verran.

Sosiaaliviraston vanhusten palvelujen vastuualue toimii aktiivisesti, jotta koko kaupungin asuntopolitiikassa otettaisiin huomioon ja kokeiltaisiin erilaisia asumisratkaisuja. Tällaisia ovat esimerkiksi yhteisöllinen asuminen ja erilaiset rahoitusvaihtoehdot, kuten asumisoikeusasunnot ikääntyneille. Myös kotihoidon palvelusetelit voivat olla yksi ratkaisu tukea ikääntyneiden asumista vähän tai ei ollenkaan tukea tarjoavissa senioriasunnoissa tai yksityisissä palvelutaloissa.

Aloitteessa esitetään myös, että kaupunki käynnistäisi projektin, jossa etsitään kaupungilta vapautuvia tyhjiä kiinteistöjä ja muutetaan niitä hyvin toimiviksi palveluasunnoiksi. Samalla tutkittaisiin uudenlaisia ja toimivia palvelukonsepteja palveluasumisen kehittämiseksi. Tavoitteena olisi, että palveluasunto voisi olla myös asukkaan viimeinen koti. Tämä ehdotus on kokonaisuuden hahmottamisen kannalta kannatettava ja voi tuottaa uusia malleja palvelujen tuottamiseen.

Käsittely

Merkittiin, että esittelijä poisti lausuntoehdotuksen kuudennen kappaleen ensimmäisen virkkeen, joka kuului: "Helsingissä ei STM:n suosituksen mukaan ole toistaiseksi tarvetta palveluasumisen lisäkapasiteetille". Poiston jälkeen kappale alkaa sanoilla "Nykyisen palveluverkon muuntaminen".

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Timo Vierelä, suunnittelija, puhelin: 310 42858
timo.vierela(a)hel.fi

Liitteet

1

Valtuutettu Maija Anttilan aloite

Otteet

Ote

Kaupunginhallitus

Päätösehdotus

Sosiaalilautakunta päättäneen antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon.

Helsingissä on kehitetty monipuolisen vanhustenkeskuksen konseptia yhdessä terveystoimen kanssa vuodesta 2008 alkaen Riistavuoren vanhustenkeskuksessa, ja verkostomainen toimintamalli on laajentumassa koko kaupungin kattavaksi. Tällä hetkellä myös Kontulan ja Töölön vanhustenkeskukset toimivat samoin periaattein. Palvelujen tuottamismallissa tavoitellaan alueellista tasapainoa ja otetaan huomioon alueiden erilaiset vanhusväestön rakenteet ja tarpeet. Monipuolinen vanhustenkeskus on kaupungin selkeästi johtama tietyn alueen vanhusväestölle palveluja ja toimintamahdollisuuksia tuottava verkostokokonaisuus, jossa oman palvelutuotannon lisäksi voidaan hyödyntää alueen kolmannen sektorin toimijoita ja yrityksiä. Vanhusten palvelut tuottavat monipuolisia, ennaltaehkäiseviä ja kuntoutumista edistäviä palveluja, hoitoa ja hoivaa. Nämä palvelut kattavat sosiaali- ja lähityön, palvelukeskustoiminnan, ympärivuorokautisen hoidon ja hoivan, kaikki yhdessä alueellisessa kokonaisuudessa ja verkostomaisina toisiaan tukevinä toimintoina. Alueilla voi olla erilaista asumista kuten palveluasumista ja senioriasumista, jotka voivat tukeutua vanhustenkeskuksen palveluvalikoimaan ja yhteistyöverkostoon.

Palveluasuminen on tarkoitettu paljon apua tarvitseville vanhuksille, jotka puutteellisen toimintakyvyn vuoksi tarvitsevat jatkuvaa apua ja tukea omatoimisen asumisen mahdollistamiseksi. Vanhusten palveluasumisessa tavoitteena on toimintakyvyltään heikentyneiden ja jatkuvasti apua ja tukea tarvitsevien vanhusten itsenäisen asumisen ja oman elämäntyylin sekä itsemääräämisoikeuden säilyttäminen mahdollisimman kauan. Palveluasuminen on asumismuoto, jossa palvelujen tuottaja tarjoaa asiakkaille palvelukokonaisuuden, johon kuuluu vakituisen oman asunnon lisäksi jokapäiväiseen selviytymiseen liittyviä palveluja.

Senioriasunnoilla tarkoitetaan ikääntyville kohdennettuja vuokra- tai omistusasuntoja, joissa asukkaille on asetettu yhtiöjärjestyksessä ja/tai tontinvuokrasopimuksessa ikärajavaatimus (usein yli 55–65 vuotta). Asuntojen tulee olla turvallisia, toimivia, esteettömiä ja muunneltavia sekä sijoittua yhdyskuntarakenteessa keskeisille paikoille palvelujen äärelle. Senioriasunnot voivat sijaita samassa talossa tai hajautetummin tavallisten talojen ensimmäisissä kerroksissa tai hissikerrostaloissa. Hoivan ja hoidolliset palvelut senioriasumiseen tarjoaa yksityinen tai kunnallinen kotihoito.

Helsingissä oli vuoden 2011 lopussa sosiaali- ja terveysministeriön (STM:n) ikäihmisten hoivan laatusuosituksen mukaisesti lukuihin verrattuna riittävästi vanhuksille tarkoitettua palveluasumista. Palveluasumisen peittävyys Helsingissä oli 5,9 % yli 75-vuotiaiden väestöön suhteutettuna ja laitoshoidon peittävyys oli 3,9 %. Asiakaspaiikkoja palveluasumisessa oli 2679, joista oman tuotannon paikkoja 1482 ja ostopalvelupaikkoja 1197.

Helsingissä ei STM:n suosituksen mukaan ole toistaiseksi tarvetta palveluasumisen lisäkapasiteetille. Nykyisen palveluverkon muuntaminen muistisairaille tarkoitetuksi ryhmäkotiasumiseksi ja laitoshoidon rakenteen muuntaminen palveluasumiseksi ovat ensisijaisia lähitulevaisuuden haasteita vanhusväestön palveluasumisen järjestämisessä. Kaupungin tuottama ikääntyneille suunnattu asuminen (ns. senioriasuminen) kuuluu asuntotuotannon piiriin. Sosiaaliviraston vanhusten palvelujen strateginen painopiste ikääntyneiden hoivan ja palveluasumisen järjestämisessä on ympärivuorokautisessa asumisessa, johon olennaisesti liittyy muistisairaille suunnattu hoiva ja hoito.

Kaupungin talous- ja suunnittelukeskuksen julkaisemassa Laadukkaan asumisen Helsinki, Maankäytön ja asumisen ohjelmassa on linjattu koko kaupungin asuntotuotannon kehittämistavoitteet ja siinä on arvioitu myös senioriasumisen tuotantotavoitteita. (Julkaisu löytyy kaupungin sivuilta www.hel.fi > Talous- ja suunnittelukeskus > Julkaisut). Sosiaalilautakunnan näkemyksen mukaan ohjelmaan sisältyvä senioriasuminen ja tuotantotavoitteet on merkittävä tulevaisuuden linjaus väestön ikääntyessä. Pidemmällä aikavälillä koko uudistuotanto on tarpeen rakentaa elämänkaaren mukaan muuntuvaan asumiseen, jolle asetetaan laatumormit ja luokittelu. Tässä kehityksessä senioriasuminen on tärkeä välivaihe. Järjestöjen ja yksityisten rooli palvelujen järjestäjinä ja uusien palvelumallien kehittäjinä on merkittävä ja ne tarjoavat lisää vaihtoehtoja. Senioriasuntojen tarjonnan on hyvä suuntautua Helsingissä niille alueille, joilla vanhusväestö tulevaisuudessa kasvaa voimakkaimmin tai joilla alueen olemassa oleva rakennuskanta ei tue vanhusväestön kotona asumista. Uudenlaisten palvelukokonaisuuksien muodostumiseksi sosiaalilautakunta pitää tärkeänä kytkeä senioriasuminen monipuolisten vanhustenkeskusten kehittämiseen ja alueelliseen yhteyteen. Tavoitteena on varmistaa, että yksityisen senioriasumisen valinneet ikäihmiset voivat mahdollisimman pitkään asua valitsemassaan asumismuodossa. Rakennuttajilta edellytetään, että senioriasunnot ovat rakenteiltaan ja järjestelyiltään sellaisia, että niistä on mahdollisimman vähän tarvetta siirtyä kaupungin järjestämään ympärivuorokautiseen hoitoon.

16.10.2012

Kaupunki ei varsinaisesti itse rakenna palveluasuntoja senioreille vaan tuotanto on markkinavetoista. Viime vuosina senioriasuntojen tuotanto ja tonttien kysyntä on ollut hyvin vilkasta. Tällä hetkellä Helsingissä on vapailla markkinoilla tarjolla eri toimijoiden senioriasumista yli 2500 asunnon verran.

Sosiaaliviraston vanhusten palvelujen vastuualue toimii aktiivisesti, jotta koko kaupungin asuntopolitiikassa otettaisiin huomioon ja kokeiltaisiin erilaisia asumisratkaisuja. Tällaisia ovat esimerkiksi yhteisöllinen asuminen ja erilaiset rahoitusvaihtoehdot, kuten asumisoikeusasunnot ikääntyneille. Myös kotihoidon palvelusetelit voivat olla yksi ratkaisu tukea ikääntyneiden asumista vähän tai ei ollenkaan tukea tarjoavissa senioriasunnoissa tai yksityisissä palvelutaloissa.

Aloitteessa esitetään myös, että kaupunki käynnistäisi projektin, jossa etsitään kaupungilta vapautuvia tyhjiä kiinteistöjä ja muutetaan niitä hyvin toimiviksi palveluasunnoiksi. Samalla tutkittaisiin uudenlaisia ja toimivia palvelukonsepteja palveluasumisen kehittämiseksi. Tavoitteena olisi, että palveluasunto voisi olla myös asukkaan viimeinen koti. Tämä ehdotus on kokonaisuuden hahmottamisen kannalta kannatettava ja voi tuottaa uusia malleja palvelujen tuottamiseen.

Esittelijä

Hallintokeskus on lausuntopyynnöllään 14.6.2012 pyytänyt sosiaalilautakunnan lausuntoa kaupunginvaltuustolle 30.9.2012 mennessä valtuutettu Maija Anttilan ym. aloitteesta, joka koskee palveluasuntojen järjestämistä ja kaupungin tyhjen tilojen käyttämistä ikäihmisten palveluasumisen tarpeisiin. Aloitteessa ehdotetaan myös projektia, jossa etsitään näitä tyhjiä tiloja ja muutetaan niitä palveluasunnoiksi.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Timo Vierelä, suunnittelija, puhelin: 310 42858
timo.vierela(a)hel.fi

Liitteet

1 Valtuutettu Maija Anttilan aloite

Otteet

Ote
Kaupunginhallitus

§ 339

Sosiaalilautakunnan lausunto kaupunginhallitukselle Kotinummen leikkipuistorakennuksen peruskorjausta koskevasta valtuutettu Antti Vuorelan aloitteesta

HEL 2012-011871 T 00 00 03

Päätös

Sosiaalilautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon.

Helsingissä on 73 leikkipuistoa, joiden kunto vaihtelee. Asia on ollut esillä mm. kiinteistöviraston tilakeskuksen ja lasten päivähoidon välisissä yhteistyötapaamisissa. Talonrakennushankkeiden rakentamishjelmassa vuosiksi 2013–2017 on esitetty rakennettavaksi viisi leikkipuiston peruskorjausta korvaavaa uudisrakennusta ja kahdelle uudelle asuinalueelle leikkipuistoa korttelitalon yhteyteen. Osana sosiaaliviraston palveluverkon kehittämistyötä on laadittu leikkipuistoille uutta tilakonseptia, josta esimerkkinä on leikkipuisto Kiikku Kontulassa.

Leikkipuistoilla on päiväkotien ohella tärkeä rooli perheiden tarvitsemien varhaiskasvatuksen palvelujen järjestämisessä. Vuoden 2012 aikana on jatkettu leikkipuistojen palveluverkon tarkastelua osana päivähoidon vastuualueen kokonaisuutta. Avoimen toiminnan lisäksi 57 leikkipuistossa toimii tällä hetkellä ns. pienten lasten kerho. Kerhotoiminta edellyttää kunnossa olevien ulkoleikkitilojen lisäksi toimivia wc- ja pesutiloja. Näitä pieniä korjauksia tehdään tarpeen mukaan kiinteistöviraston tilakeskuksen isännöitsijöiden toimesta.

Noin kymmenessä leikkipuistorakennuksessa on viime vuosina tehty erilaisia sisäilma- ja kuntotutkimuksia niissä ilmenneiden ongelmien takia. Rakennuksia on korjattu tutkimustulosten perusteella, mutta kaikkien rakennusten osalta korjauksetkaan eivät ole auttaneet. Kun korjauskustannukset nousevat kohtuuttoman suuriksi, joudutaan harkitsemaan aina tapauskohtaisesti, onko korjauksia järkevää toteuttaa.

Päivähoidon vastuualue tekee yhteistyötä kiinteistöviraston tilakeskuksen kanssa leikkipuistotilojen kunnostamisen ja rakentamisen aikatauluttamisessa. Tällöin valitaan lukuisien korjaustarpeiden joukosta kaikkein huonokuntoisimmat leikkipuistot ja lisäksi tässä yhteydessä tarkastellaan aina leikkipuiston käyttäjämääriä. Leikkipuisto Kotinummi tullaan myös aikanaan peruskorjaamaan.

Esittelijä

sosiaalijohtaja

16.10.2012

Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Marjo Salminen, vastaava suunnittelija, puhelin: 310 42547
marjo.salminen(a)hel.fi

Liitteet

1 Antti Vuorelan valtuustoaloite Kvsto 29.8.2012 asia 34

Otteet

Ote
Kaupunginhallitus

Päätösehdotus

Sosiaalilautakunta päättäneen antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon.

Helsingissä on 73 leikkipuistoa, joiden kunto vaihtelee. Asia on ollut esillä mm. kiinteistöviraston tilakeskuksen ja lasten päivähoidon välisissä yhteistyötapaamisissa. Talonrakennushankkeiden rakentamishjelmassa vuosiksi 2013–2017 on esitetty rakennettavaksi viisi leikkipuiston peruskorjausta korvaavaa uudisrakennusta ja kahdelle uudelle asuinalueelle leikkipuistoa korttelitalon yhteyteen. Osana sosiaaliviraston palveluverkon kehittämistyötä on laadittu leikkipuistoille uutta tilakonseptia, josta esimerkkinä on leikkipuisto Kiikku Kontulassa.

Leikkipuistoilla on päiväkotien ohella tärkeä rooli perheiden tarvitsemien varhaiskasvatuksen palvelujen järjestämisessä. Vuoden 2012 aikana on jatkettu leikkipuistojen palveluverkon tarkastelua osana päivähoidon vastuualueen kokonaisuutta. Avoimen toiminnan lisäksi 57 leikkipuistossa toimii tällä hetkellä ns. pienten lasten kerho. Kerhotoiminta edellyttää kunnossa olevien ulkoleikkitilojen lisäksi toimivia wc- ja pesutiloja. Näitä pieniä korjauksia tehdään tarpeen mukaan kiinteistöviraston tilakeskuksen isännöitsijöiden toimesta.

Noin kymmenessä leikkipuistorakennuksessa on viime vuosina tehty erilaisia sisäilma- ja kuntotutkimuksia niissä ilmenneiden ongelmien takia. Rakennuksia on korjattu tutkimustulosten perusteella, mutta kaikkien rakennusten osalta korjauksetkaan eivät ole auttaneet. Kun korjauskustannukset nousevat kohtuuttoman suuriksi, joudutaan harkitsemaan aina tapauskohtaisesti, onko korjauksia järkevää toteuttaa.

Päivähoidon vastuualue tekee yhteistyötä kiinteistöviraston tilakeskuksen kanssa leikkipuistotilojen kunnostamisen ja rakentamisen aikatauluttamisessa. Tällöin valitaan lukuisien korjaustarpeiden

16.10.2012

joukosta kaikkein huonokuntoisimmat leikkipuistot ja lisäksi tässä yhteydessä tarkastellaan aina leikkipuiston käyttäjämääriä. Leikkipuisto Kotinummi tullaan myös aikanaan peruskorjaamaan.

Esittelijä

Hallintokeskus on pyytänyt lautakunnan lausuntoa 28.2.2013 mennessä valtuutettu Antti Vuorelan valtuustoaloitteesta, jossa Vuorela esittää, että Kotinummen leikkipuistorakennuksen peruskorjaus käynnistetään ensi tilassa. Aloitteen mukaan rakennus ei nykyisessä kunnossaan täytä sille asetettuja vaatimuksia lasten eikä henkilökunnan osalta.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Marjo Salminen, vastaava suunnittelija, puhelin: 310 42547
marjo.salminen(a)hel.fi

Liitteet

1 Antti Vuorelan valtuustoaloite Kvsto 29.8.2012 asia 34

Otteet

Ote
Kaupunginhallitus

§ 340

**Sosiaalilautakunnan vastaus Siltamäki-Suutarila-Seura ry:n
vetoomukseen**

Pöydälle 16.10.2012

HEL 2012-012096 T 05 00 00

Päätös

Sosiaalilautakunta päätti panna asian pöydälle.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Riikka Kurki, päivähoiton suunnittelija, puhelin: 310 46302
riikka.kurki(a)hel.fi
Jarmo Räihä, johtava asiantuntija, puhelin: 310 58385
jarmo.raih(a)hel.fi

Päätösehdotus

Sosiaalilautakunta päättäneen antaa Siltamäki-Suutarila-Seura ry:n
vetoomukseen seuraavan sisältöisen vastauksen.

Siltamäen vanhusten korttelituvasta on tehty kumppanuussopimus
14.11.2007 Helsingin kaupungin sosiaaliviraston, Siltamäki-Suutarila-
Seura ry:n ja Suutarilan omakotiyhdistys ry:n kesken. Sopimuksen
mukaan sosiaaliviraston ylläpitämä Siltamäen päiväkotitoimitus antaa sovitut
tilat käyttöön veloituksetta. Sopimus on ollut voimassa toistaiseksi ja
se jouduttiin irtisanomaan kesäkuussa 2011 päiväkodin keittiötiloissa
ilmenneen laajan kosteusvaurion takia. Päiväkodin
ruokapalvelutoiminnan turvaamiseksi väliaikainen keittiö sijoitettiin
korttelituvan käytössä olleisiin tiloihin.

Päiväkodin keittiöremontin valmistuttua päiväkodin kaikki tilat, myös
korttelituvalla aikaisemmin käytössä ollut tila, on jouduttu ottamaan
päiväkotitoimituksen käyttöön. Tilojen käyttöönoton syynä on alueella
kasvanut päivähoitoon palvelutarve. Väestöennusteen mukaan
Siltamäen osa-alueella 1-6 –vuotiaiden lasten määrä kasvaa noin 50
lapsella vuoteen 2016 mennessä. Lapsimäärän kasvu johtuu alueen
täydennys- ja uudisrakentamisesta.

Päiväkotitoimitus Siltamäki kuuluu pysyvään palveluverkkoon ja on alueen
lapsiperheiden kannalta keskeisellä paikalla. Lisääntyneen
päivähoitotarpeen vuoksi päivähoitoon vastuualue ei voi tällä hetkellä
vuokrata päiväkotitoimitusta Siltamäkeä muiden toimijoiden käyttöön.

Kaupunkisuunnitteluvirastolta saadun tiedon mukaan Siltamäen kerrostaloalueella ei ole yhtään yleiseen rakentamiseen vapaata Y-tonttia.

Siltamäen korttelituvalla on pyritty löytämään uusia toimitiloja hyvässä yhteistyössä Siltämäki-Suutarila-Seura ry:n kanssa. Toimintaan soveltuvia tiloja olisi mm. Suutarilan monitoimitalossa olevat nuorisotilat sekä Siltamäen palvelutalon toimitilat. Korttelituvan asiakkaat ovat kuitenkin pitäneet tiloja rollaatoreilla kulkeville asiakkaille pitkien välimatkojen takia vaikeina ja epätarkoituksenmukaisina. Täällä hetkellä toiminta jatkuu kahdesti viikossa Siltamäen ostoskeskuksessa sijaitsevassa Malmin seurakunnan osoittamassa Siltamäen seurakuntakodissa. Tätä ei ole kuitenkaan pidetty korttelituvan omana tilana, mikä on jonkin verran vähentänyt kävijöiden määrää.

Siltämäki-Suutarila-Seura ry esittää myös kaupungille korttelituvan uudeksi tilaksi Siltamäen ostoskeskuksessa sijaitsevan ns. Sitruuna -baarin tiloja. Tilat ovat kuitenkin yksityisessä omistuksessa ja omistajan esittämää vuokratarjousta (2500 euroa/kk) pidetään liian korkeana.

Sosiaalilautakunta pitää erittäin tärkeänä korttelituvassa järjestettyä ikäihmisten tarvitsemaa toimintaa ja pitää korttelitiloja yhtenä keskeisenä vanhustyön tukirakenteena. Tilat tukevat myös erinomaisesti vanhusten kotona asumista. Sosiaalilautakunta toteaa, että sosiaalivirasto jatkaa edelleen Siltamäen korttelituvan korvaavien tilojen hankintaa yhteistyössä eri hallintokuntien kanssa.

Esittelijä

Siltämäki-Suutarila-Seura ry on lähettänyt sosiaalilautakunnalle 30.8.2012 vetoomuksen, jossa pyydetään selvittämään Siltamäen Korttelituvan toiminnan jatkuminen päiväkodin tiloissa, sen tontilla tai ostoskeskuksessa olevan Sitruuna -baarin tiloissa.

Vetoomus on esityslistan tämän asian liitteenä.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Riikka Kurki, päivähoiton suunnittelija, puhelin: 310 46302
riikka.kurki(a)hel.fi
Jarmo Räihä, johtava asiantuntija, puhelin: 310 58385
jarmo.raiha(a)hel.fi

Liitteet

1

HEL 2012-012096 Vetoomus

Otteet

Postiosoite
PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
sosiaalivirasto@hel.fi

Käyntiosoite
Toinen linja 4 A
Helsinki 53
www.hel.fi/sosiaalilautakunta

Puhelin
+358 9 310 4011
Faksi
+358 9 310 43717

Y-tunnus
0201256-6

Tilinro
FI5780001300061638
Alvnro
FI02012566

16.10.2012

Sosj/5

Ote

Siltämäki-Suutarila-Seura ry
Päivähoidon vastuualue

Postiosoite

PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
sosiaalivirasto@hel.fi

Käyntiosoite

Toinen linja 4 A
Helsinki 53
www.hel.fi/sosiaalilautakunta

Puhelin

+358 9 310 4011

Faksi

+358931043717

Y-tunnus

0201256-6

Tilinro

FI5780001300061638

Alvnro

FI02012566

§ 341

Vaikeavammaisilta päivätoiminnan kuljetuksista perittävän maksun tarkistaminen

HEL 2012-011413 T 02 05 00

Päätös

Sosiaalilautakunta päätti kumota päätöksensä 13.2.2007 (§ 32) vaikeavammaisten päivätoiminnasta perittävän kuljetusmaksun osalta ja päätti, että 1.11.2012 lukien vaikeavammaisten päivätoimintakuljetuksista peritään yhdensuuntaiselta matkalta kulloinkin voimassa olevan vammaispalvelulain mukaisen kuljetuspalvelun asiointi- ja vapaa-ajan matkan omavastuuosuuden suuruinen hinta. Lautakunta päätti samalla, että päivätoimintakuljetuksen omavastuu on 1.11.2012 alkaen 2,20 euroa yhdensuuntaista matkaa kohden.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Tuula Poikonen, vammaistyön päällikkö, puhelin: 310 43149
tuula.poikonen(a)hel.fi

Otteet

Ote

Aikuisten palvelujen vastuualue

Päätösehdotus

Sosiaalilautakunta päättäne kumota päätöksensä 13.2.2007 (§ 32) vaikeavammaisten päivätoiminnasta perittävän kuljetusmaksun osalta ja päättäne, että 1.11.2012 lukien vaikeavammaisten päivätoimintakuljetuksista peritään yhdensuuntaiselta matkalta kulloinkin voimassa olevan vammaispalvelulain mukaisen kuljetuspalvelun asiointi- ja vapaa-ajan matkan omavastuuosuuden suuruinen hinta. Lautakunta päättäne samalla, että päivätoimintakuljetuksen omavastuu on 1.11.2012 alkaen 2,20 euroa yhdensuuntaista matkaa kohden.

Esittelijä

Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun asetuksen 1 §:n mukaisesti asetuksessa mainituista kunnallisista sosiaali- ja terveystalveluista saa periä tässä asetuksessa säädetyt maksut, jollei erikseen toisin säädetä.

Vaikeavammaiselle järjestettävä päivätoiminta on asiakasmaksulain 4 §:n 5 momentin mukaan maksutonta. Päivätoiminnan kuljetuksesta ja aterioista kunta voi periä maksun, joka on enintään palvelun järjestämisestä aiheutuvien kustannusten suuruinen.

Päivätoimintamatkojen maksun suuruus määräytyy Helsingin sosiaalilautakunnan 13.2.2007 § 32 tekemän päätöksen mukaisesti siten, että se on enintään Helsingin sisäisen liikenteen kuljettajalta ostetun kertalipun suuruinen. Helsingin sisäisen liikenteen kertalipun hinta on 1.1.2012 alkaen ollut 2,70 euroa.

Asiakasmaksuasetuksen 6 § mukaisesti vammaispalvelulain nojalla vaikeavammaisille järjestettävistä kuljetuspalveluista voidaan periä enintään paikkakunnalla käytettävissä olevan julkisen liikenteen maksua vastaava maksu tai muu siihen verrattavissa oleva kohtuullinen maksu.

Sosiaalilautakunta on 4.11.1997 § 383 päättänyt, että 1.1.1998 alkaen vaikeavammaisen henkilö, joka saa vammaispalvelulain mukaista kuljetuspalvelua asiointi- ja vapaa-ajan matkoihin, suorittaa omavastuuosuutena Helsingin kaupungin liikennelaitoksen kuljettajalta ostetun aikuisten kertalipun mukaisen hinnan. Kuljetuspalvelujen omavastuuosuus on vuodesta 1998 lukien ollut 2,20 euroa yhdensuuntaista matkaa kohden.

Näin ollen päivätoiminnan kuljetuksen sekä vammaispalvelulain mukaisen kuljetuspalvelun asiointi- ja vapaa-ajan matkojen omavastuuosuus määräytyvät lähtökohtaisesti saman periaatteen mukaan. Vaikeavammaisten päivätoiminnan kuljetusmaksuun ja vammaispalvelulain mukaisten asiointi- ja vapaa-ajanmatkojen omavastuuosuuksiin on syntynyt eroa, mihin eduskunnan oikeusasiamies on kiinnittänyt huomiota sosiaalivirastolle antamassaan päätöksessään 21.5.2012.

Vammaispalvelulain mukaisten kuljetuspalvelujen asiointi- ja vapaa-ajanmatkojen omavastuuosuutta ei ole korotettu vuoden 1998 jälkeen. Päivätoiminnan kuljetusten omavastuuosuuksia sen sijaan on korotettu vammaisilta asumispalveluista ja tukitoimista perittävien maksujen tarkistusten yhteydessä. Päivätoiminnan kuljetuksista perittävää maksua on korotettu vastaamaan kulloinkin voimassaolevan julkisten liikenteen kertalipun hintaa, joka 1.1.2012 lukien on 2,70 euroa.

Näin ollen vammaisilta henkilöiltä päivätoiminnan kuljetuksista perittävä maksu on korkeampi kuin vammaispalvelulain nojalla järjestetyistä asiointi- ja vapaa-ajan matkoista perittävä omavastuuosuus, mikä eduskunnan oikeusasiamiehen näkemyksen mukaan vaarantaa

asiakkaiden yhdenvertaisuuden kuljetuspalveluissa. Sen vuoksi on perusteltua muuttaa päivätoiminnan kuljetuksista perittävien maksujen määräytymisperustetta siten, että vammaispalvelulain mukaisten asiointi- ja vapaa-ajan matkojen omavastuut ja päivätoiminnan kuljetuksesta perittävät maksut olisivat samansuuruiset eikä asiakkaiden välille synny eriarvoisuutta.

Samalla on perusteltua alentaa voimassaoleva päivätoiminnan kuljetuksista perittävän maksun suuruus vastaamaan asiointi- ja vapaa-ajan matkoista perittävää omavastuuosuutta 1.11.2012 alkaen.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Tuula Poikonen, vammaistyön päällikkö, puhelin: 310 43149
tuula.poikonen(a)hel.fi

Otteet

Ote

Aikuisten palvelujen vastuualue

§ 343

Toivolan oppilaskodin paikkaluvun muuttaminen

Pöydälle 16.10.2012

HEL 2012-012364 T 05 02 00

Päätös

Sosiaalilautakunta päätti panna asian pöydälle.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Anita Lindfors, Sijaishuollon päällikkö, vs., puhelin: 310 43059
anita.lindfors(a)hel.fi
Pirkko Turpeinen, Laitoshoidon päällikkö, puhelin: 310 46170
pirkko.turpeinen(a)hel.fi
Kari Saksanen, Johtaja, puhelin: 310 53214
kari.saksanen(a)hel.fi

Päätösehdotus

Sosiaalilautakunta päättäneen vahvistaa Toivolan oppilaskodin paikkaluvuksi 1.11.2012 lukien 35 laitostuntoutuspaikkaa.

Esittelijä

Syksyllä 2011 Toivolan oppilaskodissa oli 59 laitostuntoutuspaikkaa. Toivolan oppilaskodin neljä osastoa käsittävä Mäntylä -talo on kuntokartoituksessa todettu huonokuntoiseksi. Lapsiperheiden palvelujen vastuualue on esittänyt, että Mäntylä-rakennuksesta luovutaan lokakuun 2012 loppuun mennessä. Perhepalvelujohtajan päätöksillä lakkautettiin yksi kuusipaikkainen (6) osasto 1.9.2011 ja toinen kuusipaikkainen (6) osasto 1.3.2012. Lisäksi sijaishuollon päällikkö päätti sulkea tilapäisesti kuusi (6) hoitopaikkaa ajalle 1.6–31.10.2012 ja lisäksi kuusi (6) hoitopaikkaa ajalle 1.7–31.10.2012.

Helsingin palvelustrateginen linjaus on palvelurakenteen keventäminen. Lastensuojelussa se tarkoittaa mm. lasten sijaishuollon painopisteen siirtämistä perhehoitoon (LsL 50 §). Koska entistä useampi lapsi voidaan sijoittaa perhehoitoon, laitoshoidon sijoitetaan vain vaativahoitoisia lapsia. Sosiaaliviraston palvelustrateginen linjaus on oma vahva palvelutuotanto ja omaa laitoshoidoa vahvistetaan vastamaan paremmin vaativahoitoisten lasten kuntoutustarpeisiin.

Lapsiperheiden palveluissa on käynnissä laaja kaksivuotinen (2012–2013) lastensuojelun muutoshanke. Muutoshankkeen

tarkoituksena on kehittää lastensuojelupalvelujen kokonaisuutta asiakkaiden tarpeista lähtien. Muutoshankkeessa on kuvattu uudet lastensuojelun palvelut asiakkaiden tarpeiden mukaisiksi. Laitospalvelujen osalta on kuvattu vaativa laitossijoitus. Vaativa laitossijoitus sisältää kuntoutuksen porrastuksen lapsen tuen tarpeen mukaisesti. Tavoitteena on, että lapsi kuntoutuu ja voi siirtyä kevyempään palveluun kuten perhehoitoon tai kotiin avohuollon tuella.

Toivolan oppilaskodin kokonaisuuteen jää kuusi osastoa, joissa on yhteensä 35 laitostuntoutuspaikkaa sekä laitoksen tukema 4-paikkainen ammatillinen perhekoti. Toivolaan sijoitetut lapset ovat iältään 7–17-vuotiaita.

Toivolan oppilaskotiin sijoitetaan lapsia, jotka eivät voi sijoittua perhehoitoon esimerkiksi lapsen käytöshäiriöistä, psyykkisistä ongelmista, koulun laiminlyönnistä, päihdeongelmista tai vanhemmista johtuvista syistä.

Toivolan oppilaskodin antama hoito on määräaikaista vaativaa laitostuntoutusta. Toivolan oppilaskodissa on neljä vaativan laitostuntoutuksen osastoa alle 17-vuotiaille huostaan otetuille lapsille (yhteensä 24 paikkaa). Lisäksi laitoksessa on yksi itsenäistyvien nuorten osasto 16-17-vuotiaille nuorille (5 paikkaa) sekä yksi tehostetun kuntoutuksen osasto 7-12-vuotiaille lapsille (6 paikkaa). Vaativan laitostuntoutuksen kokonaisuus mahdollistaa sen, että lapsen ei tarvitse siirtyä osastolta tai laitoksesta toiseen tuen tarpeen muuttuessa ja erityistä kuntoutusta voidaan tarjota myös määräaikaisena perhehoidossa oleville lapsille.

Koulunkäynnin turvaaminen sekä opiskeluvälineiden edistäminen on tärkeää lapsen kuntoutumiseksi ja syrjäytymisen ehkäisemiseksi. Opetusviraston ylläpitämän Toivolan koulun kanssa käydään neuvotteluja Toivolan oppilaskotiin sijoitettujen lasten koulunkäynnin tuen ja koulupalvelujen järjestämisestä.

Lasten hoitokontaktit erikoissairaanhoidon säilyvät sijoituksen aikana ja ne järjestetään tarpeen mukaisesti. Lasten- ja nuorisopsykiatrian kanssa on käynnistetty neuvottelut yhteistyöstä ja psykiatrisen tuen järjestämisestä Toivolan oppilaskodin lapsille sekä konsultaatiomahdollisuudesta henkilökunnalle.

Henkilöstö, resurssit ja muutoksen tuki

Vuonna 2011 Toivolan oppilaskodissa oli 77 vakanssia, joista hoito- ja kasvatushenkilöstöä oli 61. Toivolaan suunniteltuihin palveluihin tarvitaan 64 vakanssia, joista hoito- ja kasvatushenkilöstöä on 49. Kolmellatoista olemassa olevalla vakanssilla vahvistetaan kuntouttavaa laitoshoidtoa ja avohoidtoa.

Vuonna 2011 Toivolan oppilaskodin käyttömenot olivat 4,9 milj. euroa. Kun Mäntylä-talosta luovutaan ja suunnitellut palvelut toteutuvat, arvioidut käyttömenot ovat 3,8 milj. euroa. Uuden Toivolan oppilaskodin arvioitu hoitopäivän hinta on 268 euroa. Nykyinen hoitopäivän hinta on 240 euroa.

Toivolan oppilaskodin uusien palvelujen toteuttaminen edellyttää henkilökunnalta uutta osaamista. Osaamisen kartoittaminen on käynnistetty ja sen pohjalta tehdään osaamisen kehittämisen suunnitelma.

Muutoksen tueksi Toivolan oppilaskotiin perustetaan seurantaryhmä, joka ohjaa suunniteltujen palveluiden toteutumista. Johtamisen tueksi järjestetään johtoryhmävalmennusta.

Tilojen korjaustarpeet on kartoitettu ja korjaus- ja muutostyöt pyritään toteuttamaan pikaisesti.

Toivolan oppilaskodin muutosta on valmisteltu ja tullaan toteuttamaan yhteistoiminnassa henkilöstön kanssa. Muutostyötä on tukenut laitoksen oma psykologi. Lisäksi hoito- ja kasvatushenkilöstöllä on säännöllinen ulkopuolinen työnohjaus.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Anita Lindfors, Sijaishuollon päällikkö, vs., puhelin: 310 43059
anita.lindfors(a)hel.fi
Pirkko Turpeinen, Laitoshoidon päällikkö, puhelin: 310 46170
pirkko.turpeinen(a)hel.fi
Kari Saksanen, Johtaja, puhelin: 310 53214
kari.saksanen(a)hel.fi

Otteet

Ote
Lapsiperheiden palvelujen
vastuualue
Tilayksikkö

§ 344

Sosiaalilautakunnan seminaari 27.11.2012

HEL 2012-013670 T 00 00 02

Päätös

Sosiaalilautakunta päätti pitää seminaarin tiistaina 27.11.2012 klo 13.30-17 ja oikeuttaa sosiaalilautakunnan varsinaiset ja varajäsenet osallistumaan seminaariin.

Samalla sosiaalilautakunta päätti oikeuttaa sosiaaliviraston maksamaan seminaarista aiheutuvat kustannukset.

Pöytäkirjanote varsinaisille ja varajäsenille.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Anneli Levänen, hallintopäällikkö, puhelin: 310 43460
anneli.levanen(a)hel.fi

Otteet

Ote

Koulutusyksikkö

Päätösehdotus

Sosiaalilautakunta päättäneen pitää seminaarin tiistaina 27.11.2012 klo 13.30-17 ja oikeuttaa sosiaalilautakunnan varsinaiset ja varajäsenet osallistumaan seminaariin.

Samalla sosiaalilautakunta päättäneen oikeuttaa sosiaaliviraston maksamaan seminaarista aiheutuvat kustannukset.

Pöytäkirjanote varsinaisille ja varajäsenille.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Anneli Levänen, hallintopäällikkö, puhelin: 310 43460
anneli.levanen(a)hel.fi

Otteet

Ote

Koulutusyksikkö

§ 345

Ilmoitusasiat

Päätös

Sosiaalilautakunta päätti merkitä tiedoksi ilmoitusasiat.

Esittelijä

sosiaalihoitaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Anneli Levänen, hallintopäällikkö, puhelin: 310 43460
anneli.levanen(a)hel.fi

Päätösehdotus

Sosiaalilautakunta päättäneen merkitä tiedoksi ilmoitusasiat.

Esittelijä

Sosiaalilautakunta tiedottaa seuraavat päätökset ja muut tiedotusluonteiset asiat (asiakirjat ovat nähtävänä sosiaalilautakunnan kokouksessa):

Kvsto 26.9.2012 § 259 Globaalin vastuun strategia

Kuusikko-työryhmän julkaisusarja 5/2012, Kuuden suurimman kaupungin lasten päivähoitojen palvelujen ja kustannusten vertailu vuonna 2011

Julkaisu jaetaan jäsenille sosiaalilautakunnan kokouksessa.

Esittelijä

sosiaalihoitaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Anneli Levänen, hallintopäällikkö, puhelin: 310 43460
anneli.levanen(a)hel.fi

§ 346

Kaupungin viranomaisten päätösten seuraaminen

Päätös

Sosiaalilautakunta päätti, ettei se ota seuraavien viranomaisten alla mainittuina päivinä tekemiä päätöksiä käsiteltäväkseen:

Toinen aikuispalvelujen muutoksenhakujaosto 8/9.10.2012

Päivähoidon johtaja 19/15.10.2012

46 § Päivähoidon vastuualueen laskujen hyväksyjät

47 § Erään päiväkodinjohtajan TVA-tason ja tehtäväkohtaisen palkan tarkistaminen

Perhepalvelujohtaja 19/5.10.2012

38 § Kotipalvelun ja varhaisen tuen perhetyöntekijöiden työaikamuodon vahvistaminen

Aikuispalvelujohtaja 16/12.10.2012

33 § Mäkilallion palveluasumisryhmän henkilökohtaisen avun optiokausi 2013 – 2014

34 § Lahjoitusrahastojen voittovaroista päättäminen

Hallinto- ja kehittämisjohtaja 15/12.10.2012

22 § Oracle tietokantojen tukisopimuksien jatkaminen

Pöytäkirjanote ao. viranhaltijoille.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Anneli Levänen, hallintopäällikkö, puhelin: 310 43460
anneli.levanen(a)hel.fi

Päätösehdotus

Sosiaalilautakunta päättäneen, ettei se ota seuraavien viranomaisten alla mainittuina päivinä tekemiä päätöksiä käsiteltäväkseen:

Toinen aikuispalvelujen muutoksenhakujaosto 8/9.10.2012

Päivähoidon johtaja 19/15.10.2012

46 § Päivähoidon vastuualueen laskujen hyväksyjät

47 § Erään päiväkodinjohtajan TVA-tason ja tehtäväkohtaisen palkan tarkistaminen

Perhepalvelujohtaja 19/5.10.2012

38 § Kotipalvelun ja varhaisen tuen perhetyöntekijöiden työaikamuodon vahvistaminen

Aikuispalvelujohtaja 16/12.10.2012

33 § Mälikallion palveluasumisryhmän henkilökohtaisen avun optiokausi 2013 – 2014

34 § Lahjoitusrahastojen voittovaroista päättäminen

Hallinto- ja kehittämisjohtaja 15/12.10.2012

22 § Oracle tietokantojen tukisopimuksien jatkaminen

Pöytäkirjanote ao. viranhaltijoille.

Esittelijä

sosiaalijohtaja
Paavo Voutilainen

Lisätiedot

Anneli Levänen, hallintopäällikkö, puhelin: 310 43460
anneli.levanen(a)hel.fi

§ 347

Kaupungin viranomaisten päätösten seuraaminen

Päätös

Sosiaalilautakunta päätti, ettei se ota seuraavia sosiaalihoitajan tekemiä päätöksiä käsiteltäväkseen:

Sosiaalihoitaja 33/12.10.2012

160 § Henkilökohtaisen avun hankinta vammaisille henkilöille SOL
Henkilöstöpalvelut Oy:ltä vuodelle 2013

161 § Käynnistämistuen myöntäminen

162 § Sosiaaliviraston henkilörekistereiden rekisteriselosteiden vahvistaminen

163 § Sosiaaliviraston kiinteiden työasemien korvaushankinta vuoden 2012 osalta

164 § Työasemien tilaaminen toimittajan varastoon

165 § Liiketilän vuokraaminen Veikko ja Lahja Hurstin Laupeudentyö ry:lle

Pöytäkirjanote ao. viranhaltijalle.

Esittelijä

vs. sosiaalihoitaja
Helinä Hulkkonen

Lisätiedot

Anneli Levänen, hallintopäällikkö, puhelin: 310 43460
anneli.levanen(a)hel.fi

Päätösehdotus

Sosiaalilautakunta päättäneen, ettei se ota seuraavia sosiaalihoitajan tekemiä päätöksiä käsiteltäväkseen:

Sosiaalihoitaja 33/12.10.2012

160 § Henkilökohtaisen avun hankinta vammaisille henkilöille SOL
Henkilöstöpalvelut Oy:ltä vuodelle 2013

161 § Käynnistämistuen myöntäminen

162 § Sosiaaliviraston henkilörekistereiden rekisteriselosteiden vahvistaminen

163 § Sosiaaliviraston kiinteiden työasemien korvaushankinta vuoden 2012 osalta

164 § Työasemien tilaaminen toimittajan varastoon

165 § Liiketilän vuokraaminen Veikko ja Lahja Hurstin Laupeudentyö ry:lle

Pöytäkirjanote ao. viranhaltijalle.

Esittelijä

aikuispalvelujohtaja
Helinä Hulkkonen

Lisätiedot

Anneli Levänen, hallintopäällikkö, puhelin: 310 43460
anneli.levanen(a)hel.fi

16.10.2012

Sosiaalilautakunta

Sirkku Ingervo
puheenjohtaja

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

Pöytäkirja tarkastettu

Jaana Pelkonen

Jussi Tarkkanen

Pöytäkirja on pidetty yleisesti nähtävänä Helsingin kaupungin kirjaamossa (Pohjoisesplanadi 11-13) 24.10.2012 ja asianosaista koskeva päätös on annettu postin kuljetettavaksi seuraavana arkityöpäivänä pöytäkirjan nähtävänäpitämisestä.

16.10.2012

MUUTOKSENHAKUOHJEET

1

MUUTOKSENHAKUKIELTO

Pöytäkirjan 335§, 337-340§, 342-343§ ja 345-347§:t

Tähän päätökseen ei saa hakea muutosta, koska päätös koskee asian valmistelua.

Sovellettava lainkohta: Kuntalaki 91 §

2

MUUTOKSENHAKUKIELTO

Pöytäkirjan 336§

Tähän päätökseen ei saa hakea muutosta, koska päätös koskee asian täytäntöönpanoa.

Sovellettava lainkohta: Kuntalaki 91 §

3

OHJEET OIKAISUVAATIMUKSEN TEKEMISEKSI

Pöytäkirjan 341§ ja 344§

Tähän päätökseen tyytymätön voi tehdä kirjallisen oikaisuvaatimuksen. Päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla tuomioistuimeen.

Oikaisuvaatimusoikeus

Oikaisuvaatimuksen saa tehdä

- se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (asianosainen)
- kunnan jäsen.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Helsingin kaupungin kirjaamoon määräajan viimeisenä päivänä ennen kirjaamon aukioloajan päättymistä.

16.10.2012

Asianosaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, seitsemän päivän kuluttua kirjeen lähettämisestä. Kunnan jäsenen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, kun pöytäkirja on asetettu yleisesti nähtäväksi.

Tiedoksisaantipäivää ei lueta oikaisuvaatimusaikaan. Jos oikaisuvaatimusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, joului- tai juhannusaatto tai arkilauantai, saa oikaisuvaatimuksen tehdä ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Oikaisuvaatimusviranomainen

Viranomainen, jolle oikaisuvaatimus tehdään, on Helsingin kaupungin sosiaalilautakunta.

Oikaisuvaatimusviranomaisen asiointiosoite on seuraava:

Sähköpostiosoite: helsinki.kirjaamo@hel.fi

Postiosoite: PL 10

00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Faksinumero: (09) 655 783

Käyntiosoite: Pohjoisesplanadi 11-13

Puhelinnumero: (09) 310 13700 (Yleishallinto, Energia ja Satama)

(09) 310 13701 (Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi)

(09) 310 13702 (Rakennus- ja ympäristötoimi)

(09) 310 13703 (Sivistys- ja henkilöstötoimi)

(09) 310 13704 (Sosiaali- ja terveystoimi)

Kirjaamon aukioloaika on maanantaista perjantaihin klo 08.15–16.00.

Oikaisuvaatimuksen muoto ja sisältö

Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisena. Myös sähköinen asiakirja täyttää vaatimuksen kirjallisesta muodosta.

Oikaisuvaatimuksessa on ilmoitettava

- päätös, johon oikaisuvaatimus kohdistuu
- miten päätöstä halutaan oikaistavaksi
- millä perusteella päätöstä halutaan oikaistavaksi
- oikaisuvaatimuksen tekijä
- millä perusteella oikaisuvaatimuksen tekijä on oikeutettu tekemään vaatimuksen
- oikaisuvaatimuksen tekijän yhteystiedot

Pöytäkirja

16.10.2012

Päätöstä koskevia pöytäkirjan otteita ja liitteitä lähetetään pyynnöstä.
Asiakirjoja voi tilata Helsingin kaupungin kirjaamosta.

ANVISNINGAR FÖR SÖKANDE AV ÄNDRING

1

FÖRBUD MOT SÖKANDE AV ÄNDRING

§335, 337-340, 342-343 och 345-347 i protokollet

Ändring i beslutet får inte sökas eftersom beslutet gäller beredning.

Tillämpat lagrum: 91 § i kommunallagen

2

FÖRBUD MOT SÖKANDE AV ÄNDRING

§336 i protokollet

Ändring i beslutet får inte sökas eftersom beslutet gäller verkställighet.

Tillämpat lagrum: 91 § i kommunallagen

3

ANVISNINGAR OM HUR MAN BEGÄR OMPRÖVNING

§341 och 344 i protokolle

Den som är missnöjd med beslutet kan framställa en skriftlig begäran om omprövning. Ändring i beslutet får inte sökas genom besvär hos domstol.

Rätt att begära omprövning

Omprövning får begäras

- av den som ett beslut avser eller vars rätt, skyldighet eller fördel direkt påverkas av beslutet (part)
- av kommunmedlemmarna

Den tid inom vilken omprövning ska begäras

Omprövning ska begäras inom 14 dagar från delfåendet av beslutet.

Begäran om omprövning ska inlämnas till Helsingfors stads registratorskontor senast den bestämda tidens sista dag under registratorskontorets öppettid.

16.10.2012

En part anses ha fått del av beslutet sju dagar efter att brevet avsändes, om inte något annat påvisas. En kommunmedlem anses ha fått del av beslutet när protokollet har lagts fram offentligt.

Dagen för delfåendet räknas inte in i den bestämda tiden. Om sista dagen av den bestämda tiden är en helgdag, självständighetsdagen, första maj, jul- eller midsommarafton eller en helgfri lördag får begäran om omprövning inlämnas första vardagen därefter.

Omprövningsmyndighet

Omprövning begärs hos Helsingfors socialnämnd.

Omprövningsmyndighetens kontaktuppgifter är:

E-postadress: helsinki.kirjaamo@hel.fi

Postadress: PB10

00099 HELSINGFORS STAD

Faxnummer: (09) 655 783

Besöksadress: Helsingfors stads registratorskontor
Norra esplanaden 11-13

Telefonnummer: (09) 310 13700 (Allmän förvaltning, Energi och Hamnen)

(09) 310 13701 (Stadsplanerings- och fastighetsväsendet)

(09) 310 13702 (Byggnads- och miljöväsendet)

(09) 310 13703 (Bildnings- och personalväsendet)

(09) 310 13704 (Social- och hälsovårdsväsendet)

Registratorskontoret är öppet måndag–fredag kl. 08.15–16.00.

Formen för och innehållet i begäran om omprövning

Begäran om omprövning ska göras skriftligt. Elektroniska dokument uppfyller kravet på skriftlig form.

I begäran om omprövning ska uppges

- det beslut som begäran om omprövning gäller
- hurdan omprövning som begärs
- på vilka grunder omprövning begärs
- vem som begär omprövning
- på vilka grunder den som begär omprövning är berättigad att göra detta
- kontaktuppgifter till den som begär omprövning

16.10.2012

Protokoll

Protokollsutdrag och -bilagor som hänför sig till beslutet skickas på begäran. Handlingar kan beställas från Helsingfors stads registratorskontor